

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. София, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 08.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **10200** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на А. П. Г. против заповед № РД-10-9/21.09.2021г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН).
Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.
След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.
С процесната заповед на основание чл.90, ал.1, т.1 във вр. с чл. 89, ал.1 и ал.2, т.1 ЗДСл на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.
Заповедта е мотивирана с това, че в периода от 07.07.2021г. до 29.07.2021г. тя била в отпуск за временна неработоспособност съгласно болничен лист. Издателят на оспорения акт приел, че считано от 30.07.2021г., работен ден, служителката следвало да се яви на работа, но не сторила това до 03.08.2021г. включително. На 04.08.2021г. представила болничен лист за нов период, от 30.07.2021г. до 28.08.2021г. Дисциплинарнаказващият орган приел, че в горепосочения период на тридневно отсъствие служителката не е уведомила, че лични причини го налагат, и това представлява нарушение на т.1 от заповед № РД-02-28/20.10.2020г. на главния секретар на ИАМН (л.25 от делото). Видно от т.1 на тази заповед, при невъзможност на служителката да спазва работното време по лични причини, същият е длъжен да

уведоми преки си ръководител, който носи отговорност за изпълнението на трудовите задачи на отсъстващия служител, като ги изпълнява лично или определя заместник.

С писмо № ЧР-43/01.09.2021г. на ИАМН, връчено на жалбоподателката на същата дата, на основание чл.93, ал.1 от ЗДСл е отправена покана за представяне на писмено обяснение в срок до 17,30 часа на 02.09.2021г. Жалбоподателката представила такова в посочения срок. Дисциплинарнонаказващият орган приел, че е налице нарушение по чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл – неизпълнение на служебно задължение, изразяващо се в неизпълнение на разпореденото с цитираната по-горе т.1 на заповед № РД-02-28/20.10.2020г. на главния секретар на ИАМН. Писмото от 01.09.2021г. не съдържа под никаква форма покана за изслушване на служителя. Не се установява, нито се твърди да е провеждано изслушване на основание чл.93, ал.1 ЗДСл преди налагане на процесното дисциплинарно наказание.

Съгласно посочената разпоредба, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Безпротиворечиво е възприето в съдебната практика виждането, че нормата е императивна и, че изброените в нея предпоставки за законосъобразност на наложеното наказание са кумулативно съществуващи – така, в решения № 10595/19.10.2021 г. по адм. д. № 5860/2021 г., № 8488/13.07.2021 г. по адм. д. № 1885/2021 г. на Върховния административен съд, V отделение.

Тъй като в случая не се установява, нито се твърди служителката да е била изслушана или поканена за изслушване преди налагане на процесното наказание, последното следва да бъде отменено на основание чл.93, ал.2 ЗДСл, без спорът да бъде разглеждан по същество. Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи обаче, че ирелевантен за спора е нормативноустановеният срок за представяне на болничен лист – действително, съгласно чл.9, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза, осигуреният е длъжен да представи болничния лист или да уведоми работодателя/осигурителя до два работни дни от издаването му. Служителката изрично е заявила в писменото си обяснение, че е представила болничния лист на 04.08.2021г. Не се установява, нито се твърди противното на възприетото в обстоятелствената част на оспорения акт, че е отсъствала от работа от 30.07.2021г. до 03.08.2021г., без да уведоми прекия си ръководител за причината. Този период действително включва три работни дни и доколкото не се установява друго, следва да се приеме, че служителката не е направила уведомяването съобразно задължението си, произтичащо от т.1 на заповед № РД-02-28/20.10.2020г. на главния секретар на ИАМН. Това задължение е отделно и независимо от задължението за представяне на болничен лист. Ето защо, без значение за спора е представянето на последния в срока по Наредбата.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена от компетентен орган в установената форма, но при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Предвид специалната норма на чл.93, ал.2 ЗДСл, не следва да се преценява съответствието на заповедта с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на разноските по делото. Установява се размер на последните: 460 лв. – хонорар за

адвокат, платен съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие. Разноските следва да бъдат възстановени от бюджета на агенцията, която е юридическо лице съгласно чл.2, ал.1 от Устройствения правилник на ИАМН.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РД-10-9/21.09.2021г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на А. П. Г., с ЕГН [ЕГН], сумата 460 (четирисотин и шестдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: